

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาลักษณะวิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็กวัยเรียนและวัยรุ่นในครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะชีวิตด้านเพศ และสารเสพติดในเขตเมืองและชนบท และศึกษาความเชื่อ การรับรู้ ทักษะชีวิตและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และสารเสพติดในวัยเรียนและวัยรุ่น เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยการสุ่มจังหวัดภาคกลางได้จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยศึกษาพื้นที่เขตเมืองและเขตชนบท อย่างละ 1 แห่ง ระหว่างเดือนมกราคม – มีนาคม พ.ศ. 2548 สํารวจข้อมูลในเด็กวัยเรียนจำนวน 189 คน และผู้ปกครอง 107 คน หัวหน้าครอบครัว 110 คน ครูและผู้นำชุมชน 57 คน โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเบื้องต้นและวิเคราะห์เนื้อหาจากข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้นำ ผู้ปกครอง ใช้ในการประกอบข้อมูลเชิงปริมาณ

ผลการศึกษาจากการสำรวจเปรียบเทียบระหว่างเด็กวัยรุ่นในเมืองและชนบท วัยรุ่นในเมืองส่วนใหญ่อายุมากกว่า 15 ปี (85.41%) ในชนบท อายุต่ำกว่า 13 ปี (91.0%) สัมพันธภาพในครอบครัว มีความรักและเอื้ออาทรต่อกัน 88.85% และ 77.0%

ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงสุดของเยาวชนเด็กวัยรุ่นในเมืองส่วนใหญ่เห็นว่าการเสียว (78.1%) ส่วนในชนบทเห็นว่าการถูกข่มขืนเป็นความเสี่ยงทางเพศสูงสุด (54.0%) พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่เยาวชนเห็นว่าเกิดขึ้นในเมืองและชนบท พบว่า การมีคูรักในเพื่อนนักเรียน (81.8% และ 93.8%) การประเมิณพฤติกรรมการเสพสารเสพติดของเยาวชนสูงสุดคือการดื่มเหล้า เบียร์ (36.0 % และ 19.0%) โดยให้เหตุผลว่า เกิดจากความอยากรู้อยากลอง (82.4% และ 85.7%) ส่วนใหญ่รู้ถึงอันตรายจากการเสพติด

แหล่งช่วยเหลือเมื่อมีปัญหาด้านการเสพติดลำดับแรกเหมือนกัน คือบิดามารดาและครอบครัวของตน (65.2% และ 61.0%) คิดว่าในสังคมที่อยู่อาศัยมีปัญหาเสพติด (31.5% และ 46.0%) การรับรู้ผู้เสพยาในในเมืองพบว่า ส่วนใหญ่ผู้เสพคือเพื่อน (50.0%) ในชนบทพบว่าผู้เสพคือผู้ใหญ่ (52.2%)

จากผลการเลี้ยงดู เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของเยาวชนในเขตเมืองและชนบท พบแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง ($t = -2.6, p = .01$) ทักษะชีวิต

ด้านสารเสพติด ($t = -4.2, p = .006$) การตระหนักในตนเองด้านเพศ ($t = 2.9, p = .004$) และด้านสารเสพติด ($t = 2.6, p = .01$) ทักษะความรับผิดชอบในตนเองด้านเพศ ($t = -2.9, p = .004$) และด้านสารเสพติด ($t = 2.6, p = .01$) โดยเยาวชนในเมืองจะมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเยาวชนในชนบท ขณะที่ทักษะการตัดสินใจแก้ปัญหาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผู้ปกครองมองว่าปัญหา 3 ลำดับแรกในเมืองสูงสุดคือ ปัญหา เหล้า(37.7%) บุหรี่ (36.1%) ลักข โมข (29.5%) ในชนบทคือ เหล้า (57.1%) บุหรี่(42.9%) การพนัน(42.9%)

ปัญหาด้านเยาวชนที่หนักใจเป็นลำดับ 1 คือ การใช้สารเสพติด (47.1% และ 62.2%) รองลงมาคือการศึกษา (18.4 และ 13.5%)

ด้านการอบรมเลี้ยงดูลูกเรื่องที่ชอบชมในเมือง คือ การใช้สารเสพติด (55.6%) รองลงมา คือ เรื่องการมั่วสุมทางเพศ (40.0%) ส่วนในชนบทเช่นเดียวกัน เรื่องที่สอนทางเพศคือ การวางตัวตามเพศ (55.7% และ 57.1%)

ผู้นำชุมชน เห็นว่า ยังมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในการเป็นแบบอย่างเช่น การติดสุรา สารเสพติด การพนัน อยู่ในระดับมากที่สุด ในขณะที่เดียวกันเมื่อมีปัญหาชุมชนได้รับความร่วมมือในชุมชนด้วยกันเป็นอย่างดี และสามารถประสานแหล่งประโยชน์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และสารเสพติดได้ในระดับสูง ส่วนใหญ่ครูมักให้คำแนะนำนักเรียนเป็นส่วนตัวและคอยสอดส่องกวดขันพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม อย่างไรก็ตาม ทั้งเด็กวัยรุ่น ผู้ปกครองและผู้นำยังต้องการการสนับสนุนที่จริงจังจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

The purpose of this study was to examine the methods of family upbringing related to sexual skills development and substance abuse in urban and rural family context. The study also examined beliefs and perceptions related to life skills and sexual risk behavior and substance abuse among school-aged children and adolescents. Qualitative and quantitative data were gathered between January and March 2005. Using a random sampling technique, Ayudhaya province was obtained as the study setting. An urban and a rural area were selected. The sample consisted of 189 school- aged children, 107 guardians, 110 family heads, 57 teachers and community leaders. A survey questionnaire developed by the researchers was used. Data were analyzed using descriptive statistics and content analysis. Survey results were compared between urban and rural adolescents. The majority of urban adolescents were aged 15 years or older (85.41%) while rural adolescents were aged less than 13 years (91%) old.

Caring relationships were found in 88.7% in urban families and 77% in rural family. Regarding opinions towards the most risky sexual behavior among adolescents, it was found that having sexual intercourse was rated highest in urban (78.1%), while in the rural area being raped (54%) was considered highest. Over eighty percent (81.8%) of urban adolescents and 93.3% of rural adolescents considered having a lover at school as a sexual risk behavior. Alcohol consumption was considered the highest risk behavior related to substance abuse among adolescents (36% in urban and 19% in rural), with curiosity as their main reason (82.4% in urban and 85.7% in rural). The majority of adolescents understood the danger of substance abuse.

Adolescents from both areas reported that parents and families (65.2% and 61%) were the first support resource for substance abuse. Over thirty percent (31.5%) and 46% of urban and rural adolescents respectively believed that their social environment had a

substance abuse problem. Regarding the abusers, urban adolescents (50%) perceived that the majority of the abusers were their friends while rural adolescents (52.2%) perceived adults to be the main substance abuser.

To compare the perception of urban children to rural children, There were significantly difference in self esteem ($t = -2.6$, $p = .01$) life skill for substance abuse ($t = -4.2$, $p = .006$) sexual self awareness ($t = 2.9$, $p = .004$) substance abuse self awareness ($t = 2.6$, $p = .01$) self responsibility in sexual skill ($t = -2.9$, $p = .004$) and self responsibility in substance abuse skill ($t = 2.6$, $p = .01$). The urban children had higher score than rural children for all skill but there was no significantly difference in decision making skill.

The first three highest problems in urban, according to guardians' perceptions were alcohol consumption (37.7%), cigarette smoking (36.1%) and theft (29.5%). Whilst in rural area were alcohol consumption (57.1%), smoking (42.9%) and gambling (42.9%).

The major concern for adolescents were substance abuse (47.1% in urban and 62.2% in rural), followed by education (18.4% in urban and 13.5% in rural).

In relation to family teaching, educating their children about substance abuse (55.6%) was reported among families in urban areas, followed by sexual education (40%). In rural areas the same was found. Safeguarding was the theme taught by family members (55.7% in urban and 57.1% in rural).

Community leaders believed that alcohol addiction, substance abuse and gambling were the most inappropriate behaviors. School teachers always give advice and look over for risk sexual and substance abuse behavior for students. However, when a problem arises in the community, the leaders believe that the community itself is able to cooperate and support each other, and to coordinate resources in the prevention and problem solving regarding both sexual risk behavior and substance abuse. Adolescents, guardians and community leaders however still require strong support from related organizations